

Народився 14 січня 1923 р. у м. Георгіївськ Ставропольського краю (Росія). У 1940 р. вступив на промисловий факультет Грозненського нафтового інституту. Протягом 1941–1945 рр. перебув у діючій армії, закінчивши війну у званні старшого лейтенанта. Після демобілізації продовжував навчання в інституті, яке завершив у 1950 р.

В. І. Стьопкін почав працювати в Монголії, пройшовши шлях від майстра до головного інженера контори буріння. З 1954 р. був начальником виробничо-технічного відділу Надвірнянської контори буріння, а через три роки його призначили на посаду головного інженера Долинської контори буріння НПУ «Долина-нафта». Упродовж 1960–1963 рр. працював головним інженером тресту «Прикарпатбурнафта».

За безпосередню участь Василя Івановича на бурових підприємствах Прикарпаття почали проводити буріння алмазними долотами, здійснювати одночасне буріння двох свердловин з одного бурового верстата на Долинському родовищі, а також запроваджували системи механізації бурових робіт й інші інноваційні рішення.

Протягом 1964–1969 рр. він був заступником керівника контракту радянських фахівців, які проводили розвідку нафти і газу в Німеччині. Під його керівництвом успішно здійснено бурові роботи, відкрито нові газові родовища, на одному з них, зокрема, оперативно ліквідовано відкритий газовий фонтан.

Після повернення з відрядження В. І. Стьопкін очолював відділ випробування свердловин, згодом — технічний відділ Головнафтогазрозвідки Міністерства геології України. У 1972 р. він став заступником міністра геології, відповідального за буріння свердловин. На цій посаді працював до виходу на пенсію в 1984 р.

У цей період підприємства Міністерства геології щорічно бурили 500–600 тис. м свердловин, відкривали нові нафтові і газові

Стьопкін Василь Іванович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
свердловин, управлінець

родовища. Будівництво розвідувальних свердловин проводилося у складних геологічних умовах, зокрема, в умовах аномально високих тисків, тому Василь Іванович приділяв велику увагу удосконаленню техніки та технології буріння, якості промивальних рідин, профілактиці аварійності і відкритих газових фонтанів. Завдяки використанню на великих глибинах турбінного буріння, зокрема високомоментних турбобурів, нових конструкцій доліт, а також переходу на буріння свердловин зменшеного діаметру вдалося істотно підвищити техніко-економічні показники геологорозвідувальних робіт.

Василь Стьопкін має бойові і трудові нагороди, серед яких ордени Вітчизняної війни I та II ст., Трудового Червоного Прапора, «Вітчизняні заслуги» (НДР), медалі «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1946 рр.», «За виявлений героїзм у складних обставинах» (НДР), подяки Верховного Головнокомандувача та ін. Лауреат Державної премії Ради Міністрів СРСР.

Народився 20 лютого 1950 р. у с. Містки Пустомитівського району на Львівщині.

Трудову діяльність В. І. Сусуловський розпочав у 1968 р. учнем різьбяр на Львівському заводі «Автонавантажувач».

У 1972 р. закінчив Львівський житлово-комунальний технікум, а в 1979 р. — Миколаївський кораблебудівельний інститут.

У 1973 р. молодий спеціаліст був направлений на роботу в Миколаївське обласне виробниче управління з експлуатації газового господарства. Тут пройшов шлях майстра служби підземних газопроводів і ГРП, старшого інженера. З 1979 р. працював головним інженером Миколаївської газонаповнювальної станції скраплених газів, а з 1982 р. — технічним інспектором Миколаївської державної гірничотехнічної інспекції. Наступного року він був призначений на посаду начальника Миколаївської газонаповнювальної станції скраплених газів, де разом із науковцями Миколаївського кораблебудівельного інституту запровадив унікальну комп'ютерну технологію «Аміко» з обліку скрапленого газу в підземних резервуарах бази схову. У 1987 р. Володимир Іванович став головним інженером виробничого об'єднання «Миколаївгаз». В 2000 р. був обраний головою правління ВАТ «Миколаївгаз», а через шість років створив та очолив Миколаївську філію ДК «Газ України».

Працюючи у ВАТ «Миколаївгаз», Володимир Сусуловський зробив вагомий внесок у газифікацію області, безаварійне і безперебійне газопостачання споживачів природним та скрапленим газом. Здійснював технічний нагляд за будівництвом найбільшої в Україні Первомайської газонаповнювальної станції скраплених газів, виробнича потужність якої становить 60 тис. т на рік.

Брав активну участь у спорудженні перших міжселищних поліетиленових газопроводів. Полігоном для вивчення методів

Сусуловський Володимир Іванович

Інженер, фахівець у галузі
газифікації та газопостачання,
управлінець

будівництва розподільних газопроводів із поліетиленових труб став Новоодеський район Миколаївської області. Завдяки інноваційним технологіям із використанням поліетиленових труб було успішно газифіковано близько 300 сіл Миколаївщини.

В. І. Сусуловський багато уваги приділяв якості будівництва підземних газопроводів, новітнім науково-технічному прогресу, розробці правил технічної експлуатації систем газопостачання.

Пройшов навчання та отримав атестат експерта Українського атестаційного комітету зварників. Під його особистим керівництвом були атестовані десятки газоелектрозварників та зварників поліетиленових труб. Володимир Іванович був старостою головних інженерів ВО «Укргаз» (1993–1998).

Нагороджений орденом святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ст., почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України» III ст., почесною відзнакою Профспілки працівників газових господарств України.